

nauðsynlegt er hverju sinni, og skal ráðningarsamningurinn samþykktur af hreppsnefnd.

Uppsagnarfræstur af hendi hvors aðila er 6 mánuðir.

#### 7. gr.

Nú gerist sveitarstjóri sekur um vanrækslu og hirðuleysi í starfi sínu og skeytir ekki áminningum hreppsnefndar, getur hún þá með fundarsamþykkt vikið honum frá störfum, en tilkynna skal hún félagsmálaráðuneytinu þessa frávikningu svo fljótt sem við verður komið. Oddviti tekur þá við starfi sveitarstjóra og gegnir því, unz sveitarstjóri hefur verið ráðinn að nýju.

Samþykkt þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps í Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 58 29. marz 1961, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

*Félagsmálaráðuneytið, 8. október 1971.*

**Hannibal Valdimarsson.**

*Hallgrímur Dalberg.*

16. maí 1972.

Nr. 116.

## REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um sóttvarnir, nr. 229 15. nóvember 1971.

#### 1. gr.

2. málsg. 10. gr. orðist svo:

Kúabólusetningarvottorð má ekki vera eldra en 3ja ára, talið frá 8. degi eftir frumbólusetningu með jákvæðum árangri, en sé um endurbólusetningu að ræða, þá frá bólusetningardegi.

#### 2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

*Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 16. maí 1972.*

**Magnús Kjartansson.**

*Jón Inqimarsson.*

25. maí 1972.

Nr. 117.

## REGLUGERÐ

um tollfrjálsan farangur ferðamanna og farmanna við komu frá útlöndum.

#### 1. gr.

Af vörum, sem eru undanþegnar tollum samkvæmt reglugerð þessari, falla einnig niður önnur aðflutningsgjöld, söluskattur við innflutning og einkasölugjöld.

## 2. gr.

## Áfengi og tóbaksvörur.

Við komu til landsins er ferðamönnum og áhöfnum heimilt að hafa meðferðis án greiðslu aðflutningsgjalda eftirtalið magn af áfengi og tóbaksvörum:

	Áfengi þó ekki yfir 47% styrk- leika	Tóbak	Öl
1. Ferðamenn .....	$\frac{3}{4}$ lítra. Auk þess 1 líter af víni undir 21% styrkleika.	200 stk. vindlingar eða 250 gr. annað tóbak.	Ekkert
2. Skipverjar á íslenskum skipum, sem eru lengur í ferð en 20 daga. (Skipstjóra, 1. stýri- manni, 1. vélstjóra og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð).	$2 \times \frac{3}{4}$ lítra.	400 stk. vindling- ar eða tilsvareandi magn annað tóbak.	48. fl.
3. Skipverjar á erlendum skipum og þeim ís- lenskku skipum sem eru 20 daga eða skemur í ferð .....	$\frac{3}{4}$ lítra	200 stk. vindling- ar eða tilsvareandi magn annað tóbak.	24. fl.
(Skipstjóra, 1. stýri- manni, 1. vélstjóra og bryta er heimill jafnstór aukaskammtur til risnu um borð).			
4. Flugáhafnir. (þar með taldar aukaáhafnir) ...	$\frac{3}{8}$ lítra	100 stk. vindling- ar eða tilsvareandi magn annað tóbak.	12. fl.

Í þessu sambandi reiknast hver vindill veга 5 gr., hver smávindill 2.5 gr. og hver vindlingur 1.25 gr. Smávindlar 1.5 gr. og léttari reiknast sem vindlingar. Hver flaska af öli má innihalda allt að 500 gr.

Ef skip, sem er í utanlandssiglingum, dvelur hér við land lengur en 7 daga samfleytt, má gefa skipverjum undan innsigli 200 stk. af vindlingum eða tilsvareandi magn af öðru tóbaki til hverra 7 daga. Skipstjóri, yfirvélstjóri og bryti skulu vegna risnu, fá tvöfaldan tóbaksskammt þann, sem að framan greinir.

Frekari ívilnanir varðandi áfengi og tóbak fá skipverjar ekki.

Skipverjum og flugliðum erlendra farartækja er óheimilt að hafa með sér í land úr farartæki sínu annað eða meira af hinum tollfrjálsa varningi en hæfilegan dagskammt af tóbaksvörum við hverja landgöngu.

Ákvæði þessi gilda, að því er áfengi varðar, ekki fyrir menn, sem eru undir 20 ára aldri og að því er varðar tóbak ekki fyrir þá, sem eru undir 16 ára aldri. Menn njóta eigi undanþágu, nema þeir sanni aldur sinn með framvísun nafnskírteinis eða á annan hátt, ef tollgæzlumaður krefst þess.

## 3. gr.

**Ferðabúnaður og annar farangur.**

Ferðamönnum, búsettum erlendis, er heimilt að hafa með sér til landsins án greiðslu aðflutningsgjalda, til eigin nota á ferðalaginu, íverufatnað, sængurföt, viðleguútbúnað og annan ferðabúnað, að því tilskildu, að varningur þessi geti talizt hæfilegur og eðlilegur miðað við tilgang ferðalagsins, dvalartíma viðkomandi héraendis og hagi hans að öðru leyti, og enn fremur að varningurinn verði fluttur úr landi við brottför eigandans að svo miklu leyti, sem hann eyðist ekki héraendis.

Ferðamönnum, búsettum hér á landi, er heimilt að hafa með sér, án greiðslu aðflutningsgjalda, fatnað og ferðabúnað, sem þeir hafa haft með sér héðan til útlanda og auk þess varning fenginn erlendis í ferðinni, eða um borð í skipi eða flugvél — annan en þann, sem talinn er undir 2. gr. — fyrir allt að 8000 krónur að smásöluverði erlendis. Andvirði annarra vara en fatnaðar má þó ekki vera meira en helmingur þessarar upphæðar og andvirði matvæla (þar með talið sælgæti) ekki nema tíundi hluti hennar. Þó má andvirði myndavéla, sjónauka, útvarpstækja og segulbandstækja nema  $\frac{3}{4}$  hlutum af upphæðinni, enda gangi tollgæslumenn úr skugga um, að andvirði nýrra vara í heild fari ekki fram úr kr. 8000. Börn yngri en 12 ára njóta ekki réttinda til flutnings gjaldskyldra vara án greiðslu aðflutningsgjalda.

Skipverjar og flugliðar innlendra farartækja mega hafa með sér, án greiðslu aðflutningsgjalda varning slíkan, sem greinir í næstu málsgrein hér á undan, fyrir allt að kr. 5000 við hverja komu til landsins, enda hafi þeir verið lengur í ferð en 20 daga. Tilsvarendi undanþága fyrir þá, sem skemur hafa verið í burtu er kr. 1500 við hverja komu. Aðilar, sem þessi mgr. tekur til, eru sjálfráðir um það, hvaða vörutegund þeir taka með sér samkv. þess heimildarákvæði, og eru ekki háðir öðrum takmörkunum en þeim er leiðir af 4. gr. og 1. mgr. 5. gr. reglugerðarinnar.

## 4. gr.

**Innflutningsbann og takmarkanir.**

Ákvæði þessi veita ekki undanþágu frá innflutningsbanni eða innflutningshömlum, sem kunna að vera á ýmsum vörutegundum af varúðarráðstöfunum.

Innflutningur, samkv. þessari reglugerð, er því m. a. bannaður á:

1. Ósoðnum kjötvörum og öðrum sláturafurðum.
2. Eggjum og hvers konar afurðum alifugla.
3. Smjöri.
4. Lyfjum umfram þau, sem eru til persónulegra nota viðkomandi ferðamanns.
5. Skotvopnum.

## 5. gr.

**Ýmis ákvæði.**

Tollundanþága samkvæmt ákvæðum þessum gildir einungis um varning, sem er fluttur inn til persónulegra nota viðkomandi eða fjölskyldu hans eða til smágjafa.

Séu vörur, sem tollafgreiddar hafa verið með undanþágu samkvæmt reglugerð þessari, seldar eða boðnar til sölu án þess að aðflutningsgjöld hafi áður verið greidd, varðar það refsingu samkvæmt IX. kafla laga nr. 59 28. maí 1969, um tollheimtu og tolleftirlit.

Undanþága samkvæmt reglugerð þessari nær ekki til hluta af verði munar, sem er í heild dýrari en nemur hámarki heimildar undanþágu hvers ferðamanns samkvæmt 2. og 3. málsg. 3. gr.

Undanþága samkvæmt 2. og 3. gr. tekur einungis til varnings, sem viðkomandi ferðamenn hafa í eigin vörzlum við komu frá útlöndum og framvísa við tollgæzlumenn þegar við komu af skipsfjöl eða úr flugvél, sem flytur þá til landsins.

## 6. gr.

**Framvísunarskylda o. fl.**

Allar tollundanþágur samkvæmt reglugerð þessari eru bundnar því skilyrði, að viðkomandi ferðamaður eða farmaður framvísi vörum sínum skilvíslega fyrir tollgæzlumönnum á þann hátt, sem reglur tollgæzlunar mæla fyrir um. Vilji farmaður flytja vörurnar í land úr farartæki sínu, skal það gert á þeim tíma, sem tollgæzlan ákveður og undir toleftirliti. Fari varningur fram úr hámarki því, sem leyfilegt er samkvæmt reglugerð þessari, og honum er ekki framvísað til tollgreiðslu, verður litið á þann flutning sem óleyfilegan og hann upptækur ger til ríkissjóðs.

Heimilt er tollgæzlumanni að setja ákveðið hámark fyrir leyfðan tollfrjálsan innflutning tiltekinnna vörutegunda í háum tollflokkum innan þeirra marka, sem að öðru leyti eru sett í reglum þessum.

## 7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 4. og 5. tölulið 2. gr. tollskrárlaga nr. 1 11. febrúar 1970 og 42. tl. 3. gr. sömu laga, tekur gildi 1. maí 1972 og er þá jafnframt úr gildi numin reglugerð nr. 298 28. nóvember 1968 um sama efni.

*Fjármálaráðuneytið, 25. maí 1972.*

**Halldór E. Sigurðsson.**

*Björn Hermannsson.*

**REGLUGERÐ****um útsvör.****I. KAFLI****Um útsvarsskyldu.**

## 1. gr.

Hver maður, útsvarsskyldur hér á landi, sbr. 2.—9. gr., skal einungis greiða útsvar í einu sveitarfélagi, sem fellur óskipt til þess.

1. Maður, sem telja ber heimilisfastan hér á landi, skal greiða útsvar til þess sveitarfélags, sem hann átti lögheimili í næstliðinn 1. desember samkvæmt þjóðskrá, sbr. lög nr. 54/1962.
2. Maður, sem telja ber heimilisfastan hérlendis og er á förum úr landi, skal greiða útsvar skv. lögum nr. 22/1956 um skatt- og útsvarsgreiðslur útlendinga, gjaldenda, sem eru á förum úr landi, o. fl., af tekjum, sem aflað var á brottfararárinu. Útsvarið fellur til þess sveitarfélags, þar sem hann á lögheimili við brottfararadag, enda liggja fyrir sérstakt vottorð frá þjóðskránni um lögheimilið, ef það er annað en hinn 1. desember næstan á undan.